

problemer og andre sociale problemer faktisk får en fair chance for at komme ud på arbejdsmarkedet.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til socialministeren, og så er det ordføreren for forespørgerne, hr. Villy Søvndal.

Villy Søvndal (SF):

Tak for en god og lang debat, hvor jeg synes, man står tilbage både noget forstemt og noget vred. Jeg er forstemt, for når vi beder regeringen og Dansk Folkeparti om at besvare spørgsmålet om, hvad man vil stille op i forhold til nogle af de mest fattige grupper, vi har i befolkningen – dem, som man har tvunget ned i indkomst som påvist af Rådet for Socialt Udsatte, dem på start-hjælp, dem på kontanthjælp – så svarer regeringen, at det klarer den med læreplaner, det klarer den med behandling, og det klarer den med at finde arbejde til folk; og det i en periode, hvor enhver ved, at arbejdsløsheden er steget med ca. 40.000 under den nuværende regering med Dansk Folkeparti som støtte.

Det er med et udtryk fra Matthæusevangeliet, kapitel 7, at give stene for brød. Det er ikke et svar til de mennesker, der fattige sidder tilbage og er forbitrede over, at den regering, der lovede dem, at når den kom til, ville den gøre noget for de mest udsatte grupper – og Dansk Folkeparti, der også gik til valg på at ville gøre noget for de mest udsatte grupper – også vidste, at konsekvensen var, at fattige fik deres levevilkår indskrænket, deres økonomi forringet, og de fik færre penge i en situation, hvor de var blevet lovet det stik modsatte.

Kl. 16.05

Ingen af ministrene har været meget optaget af at diskutere fattigdommen, og det har de borgerlige ordførere heller ikke. Det forstår man godt. Det her er ikke noget kønt kapitel om et land, der engang var optaget af lighed og troende på, at vi havde drevet det vidt, når få havde for meget og færre for lidt.

Regeringen har bidraget hurtigere end nogen tidligere regering til at forøge de sociale forskelle i Danmark. Jeg nævner bare i flæng: 65.000 mennesker, der i forvejen var i en økonomisk presset situation, er blevet sat ned i indkomst, og 150.000 mennesker lever under EU's officielle fattigdomsgrænse.

Til fru Charlotte Dyremose, der åbenbart ikke hørte min første tale: Her er de uddannelsessøgende trukket fra. Det er ikke mennesker, der

forbigående har valgt en uddannelse; det er dem, der er ramt af fattigdom. 39.000 børn taler vi om, hvilket ministeren også medgav.

Jeg synes, det er forstemmende at opleve en debat, hvor regeringen er så fuldstændig uoptaget af de her ting, hvor man er ligeglad med den nye fattigdom, som jo oven i købet er en direkte konsekvens af de politiske beslutninger, man har truffet.

Så siger man: Jamen hvis vi laver en minimumsgrænse, så risikerer vi, at hele vort fintmasket system forsvinder. Hvorfor det? Det er da ikke tilfældet andre steder, hvor vi har et minimumsniveau, og der har ikke været bare ét argument for, at det skulle blive tilfældet på det her område.

Venstres ordfører var optaget af Rådet for Socialt Udsatte, som han roste meget. Det synes jeg også det fortjener. Jeg synes, det er en meget fri gruppe, der tillader sig at ytre sig om, hvad de mener. Det ærgerlige er bare, at når det kommer til de centrale målsætninger, så vil regeringspartierne ikke følge de gode råd fra Rådet for Socialt Udsatte.

Jeg skal takke for støtten fra Socialdemokraterne. I modsætning til dem, der har skældt ud på Socialdemokraterne, fordi de har skiftet standpunkt omkring lofterne for kontanthjælp og boligstøtten, synes jeg, man skal glæde sig. Jeg synes, man skal glæde sig over at have et parti, der ikke er så forstokket som de borgerlige partier, der står fast, når man én gang har vedtaget noget, uanset hvad det har af konsekvenser.

Jeg synes, der er noget flot ved et politisk parti, der står frem og siger, at det her har haft nogle virkninger, der aldrig var hensigten, og så vil man selvfølgelig ikke fortsætte med at bære den politik igennem. Tak til Socialdemokraterne for støtten.

Til Dansk Folkeparti vil jeg bare sige, at jeg tror, det bliver meget svært for Dansk Folkeparti ved det næste folketingsvalg at fastholde illusionen om, at Dansk Folkeparti er et parti, der er optaget af mennesker, der har det dårligt i Danmark. Dansk Folkeparti har ikke på et enkelt punkt bidraget til at forsøge at værne de mest udsatte grupper, vi har, imod det, der sker. Dansk Folkeparti har aktivt medvirket til at sænke indkomsterne for de 65.000 mennesker, der nævnes i rapporten for Rådet for Socialt Udsatte, og altså været med til aktivt at forringe økonomien for nogle af de dårligste grupper.

Jeg kan love, at vi vil bruge valgkampen til at påvise, at Dansk Folkeparti har én politik, når de